

A bukófélben lévő káder a legszánalmasabb. Amikor veszi a hírt, hogy nyomon vannak ügye vizsgálói, először hallgat, bezárkózik, elbujkál. Nem veszi fel a telefont. Aztán, amikor mégiscsak ki kell mozdulnia rejtekéből, hogy esetleges megmentőivel és bűntársaival tárgyaljon, beleszalad az őt üldöző újságírókba, de merev arccal „no comment”-et mond. De a folyamatot nem lehet megállítani, mondani kell valamit. Dávid Ibolya, volt igazságügyi miniszter, nem túlságosan bölcsen, odanyilatkozott nagy szükségében, hogy az újságok tévednek, őt csak tanúként idézték be, ahhoz nem kell a mentelmi jog felfüggesztése. Ez a hír már csak néhány órácskát élt, neki is csak arra kellett, hogy addig hátha eszébe jut valami. Nem jutott semmi. Az Országgyűlés elnöke bevágta a bazaltkövet a kirakatba: Ibolyát és Herényit kikérték, mert többrendbeli bűnök elkövetésével gyanúsítják őket. Erre aztán már nem maradt más kontra, csak hogy koncepció s perbe akarják belekeverní őket. S ez már a vég. A kádernő összeomlott.

Egy féktelen karrierizmus összeomlása, annak ellenére, hogy a köztérben történik és módfelett kártékony, még majdnem magánügy. Dávid Ibolyának akkor kellett volna levonnia a maga számára a következtetéseket, amikor évekkel ezelőtt, mint az ország legnépszerűbbnek hirdetett politikusa, a népszerűségi lista legelején lovagolva 2 és fél százalékos szülővárosában. Ez volt a nagy lelepleződés pillanata, de ő egy különleges történeti tehetség birtokában éppen ebből építkezett.

Bukása tehát nem csupán a személyes bukását jelenti, hanem az egész rendszerét, amely eddig emelte, most pedig kénytelen kipottyanítani. Gondoljunk bele: az otthon csak két és fél százalékos támogatottságú Ibolya kiszorította elnök elődeit, Für Lajost, Lezsák Sándort, koalícióra lépett a Fidesz és igazságügyi miniszter lett, majd a másik oldalon vállalva szerepet, annak az aljas tételnek lett a hangoztatója, hogy Fidesz MSZP egykútya, Orbán is lopott, Gyurcsány is lop. Ezért az alapállásért fizették, mert az MSZP-nek ez volt az egyetlen menedéke. Ártatlanságát nem tudván bizonyítani, a másik bűnösségébe kapaszkodott. Ennek a megbízásnak a teljesítéséért kapta a Tisztelet Társasága öreg-szoci, öreg-bolsi szavazatait és a bejutást.

Egy kiterjedt vizsgálat megállapíthatná – mi el is fogjuk végezni –, hogy az utolsó húzás, a Bokros Lajosba menekülés már pánikreakció volt részéről. Szorult a hurok, a Tisztelet Társaságát hazahívták Lendvai Ildikóék, Bokros viszont nemzetközi, világbanki támogatást hozott és vagy szavazókat, vagy a szavazatszámítás bennfentes manipulálását. Valamit, amit csak azzal az összeköttetéssel lehetett hozni, ami ennek a főnöknek született úrnak van a birtokában.

Bokros Lajos az MDF jelöltjeként egy perverz ötlet. Egyelőre a perverz ötletek beteljesítik önmagukat. Bokrostól azt is lehetett remélni, hogy a szóban forgó bűntény alóli mentességet is eléri. A Fidesz-kormány volt igazságügyi miniszterét meg lehet gyanúsítani, de Bokros Lajos jelölőjét, a párt titkos eminenciását már nem. Tévedtek.

Akad azonban az ügynek egy még titkosabb mozzanata is. Amikor az UD Zrt. kontra állambiztonsági ügy az asztalra került, és Ibolyánk az ő Karcsijával –Herényi – azon gondolkozott, hogy hogyan hozza nyilvánosságra a lemezt, és hogy tegye-e ezt egyáltalán, ott ült az asztalnál egy bizonyos Somogyi Zoltán nevű zsidó gyerek, a Political Capital nevű tanácsadó cég vezetője. A Political Capital éppen akkor lett a semmiből, a Jobbikot is megelőzve, üstökösként feltűnő, állandóan szerepeltetett társulat, csupa fiatal zsidó VIP-mannal. Somogyi a kirobbantandó botrány üdvös volta mellett érvelt. Vagy egyenesen parancsot adott rá? Mindenképpen mélyen benne volt a dologban. Ibolyának tudnia kellett, hogy Somogyiék a másik végükön Szilváshoz és az NBH valamelyik részlegéhez is be vannak

kötte. Különben nem hallgat a fiúra. Az MDF irányítása tehát a Political Capitalon keresztül jutott át izraeli és nemzetközi kezekbe, valószínűleg ezek emeltették be Bokros Lajost is és fedőembernek Habsburg Györgyöt. A bűnszövetkezet tehát kiterjedt és hatalmas anyagi erőket képes megmozgatni, roppant befolyással rendelkezik.

Ibolya mégis gyanúsított. Ez az egész rendszer összeomlását sugallja. De a verseny még nincs lefutva. Minden mozzanatát figyelemmel kell kísérni, és a mögötte napvilágra kerülő hálózatot cafatokra kell tépni. Ez egy úgynevezett nagyon jellegzetes, nagyon árulkodó központi ügy, amelyből kibontható egész elnyomásunk szerkezete és gonosz aljassága.

Mi jön még?